

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

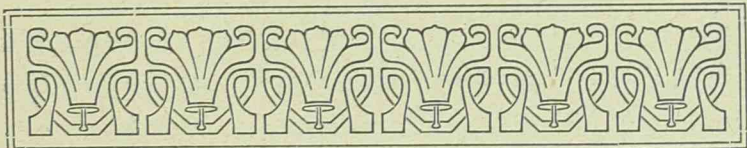
Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlközásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906, Március. 1.

9. szám.

Visszafejlődés.

A világ folyása úgy hozná magával, hogy minden, a mi csak benne mozog, az idő haladásával előre törjön s igyekezzék a tökéletesedés felé. A kor kívánalmaival párhuzamosan kellene fejlődnie az emberek ambíciójának is. Ez lenne az emberiségnek egészséges irányban való fejlődése s ez lenne hivatva emelni az emberiség tudását, gyarapítani tapasztalatait.

Az ilyen egészséges fejlődés helyett azt tapasztaljuk, hogy egyesek a saját működési körükbe eső terület helyett idegen területekre kalandoznak át s tudásukat nem a saját szakmájuk terén, hanem másutt, leggyakrabban az előttük úgy szólván teljesen ismeretlen téren igyekeznek érvényesíteni, a mi pedig nekik csak a legritkább esetben sikerül.

Hogy az így van, sajnosan tapasztaljuk az erdészeti szolgálatában állók nagy részénél is.

Nem tagadjuk, hogy súlyos a vád, melyet itt az erdészeti személyzetnek tulnyomóan nagy része ellen emelünk s nem is mernők ezt megtenni, ha annak bizonyítására kézzelfogható bizonyítékokkal nem rendelkeznenk, melyeket módunkban volt ama tizenkét évi hosszú idő alatt

szerezniünk, mióta az erdészeti szak és annak mivelése szolgálatába szegődtünk.

Világítsuk tehát meg egy kissé állításunkat s bocsássuk azt a nyitvánosság bírálata alá.

Az erdészeti pályára lépők pályájuk kezdetén többnyire csak azokkal az ismeretekkel rendelkeznek, melyeket akár az iskola padjain, akár a magán életben a különféle szakkönyvekből elsajátítottak, mihez ha járul is némi csekély gyakorlati tapasztalat, az nem általános, hanem inkább csak helyi, mert azt csak egy ugyanazon helyen, egyforma égalji és talajviszonyok mellett szereszték.

Az ilyen tudás természetesen nem lehet általános, hanem csak korlátolt s az élet iskolája lenne hivatva arra, hogy azt kibővitse s hogy annak az alapjain a valódi tudás kiépíttessék, mert az iskola maga tulajdonképpen nem is arra való, hogy a saját falai közt mindjárt tökéletes ismereteket nyújtson, hanem inkább csak arra, hogy megismertesse a tanulás módját s megmutassa az irányt, a melyben az ismereteket tovább kell fejleszteni az élet iskolájában. Az, a ki csak a mellett maradt, a mi az iskolában úgy — a hogy ráragadt s nem igyegezik ezen az alapon tudását tovább is fejleszteni, egész életén át csak félszeg marad, éljen bár az emberi kor legvégsőbb határáig.

Világítsuk meg kissé közelebbről ezt a dolgot, mely bizonyára érdemes arra, hogy vele kissé bővebben foglalkozzunk.

Az iskoláit végző fiatalembernek természetesen első dolga, hogy a maga elé tűzött pályán állást keressen, a mi némi szerencse mellett hamarosan sikerül is neki. Mikor azután megvan már az állás, az új környezetével is megismerkedett, a legnagyobb rész utánna veti magát, hogy családi fészket építsen magának és ez rendén is van, mert hiszen ez az embernek egyik legfőbb hivatása,

Eddig tehát rendjén van a dolog.

Ezeket jól végezvén, következnek az élet legfőbb hivatása, a saját szakmának való élés. Most következett el az ideje annak, hogy az iskolában szerzett ismereteket saját tapasztalataival kibővítsék s igyekezzenek azokat a tökéletességig fejleszteni,

Első és legfőbb kötelessége lenne pályája kezdetén minden erdész vagy vadász embernek a gondjaira bízott terület minden zugát pontosan átkutatni, annak legelrejtettebb részeivel is megismerkedni, keresni abban nem csak a meglevő hibákat, hanem azoknak az okát is. Szolgálatát minden mozzanatát éber figyelemmel kellene kísérnie, nem hagyván észrevétlenül a legcsekélyebbet, a lényegtelenek látszót sem.

Ilyen megfigyelések lennének eszközlendők minden egyes munkálatnál, legyen az akár az erdősítés, akár a kihasználás, akár pedig a vadtenyésztés körébe vágó.

A felhasznált munkaerőnek a teljesített munkával való egybevetése, az elvetett mag és

a kikelt csemete mennyiségéből a magnak csiraképességére vont következtetés, a talaj különfélesége, az időjárás változásai mellett a csemeték fejlődési arányának számbavétele, a kihasznált erdőrészek különféle hozamainak pontos számbavétele mind becses adatokat szolgáltatnak a tudás gyarapítására.

Lehetséges, hogy mindezeket az erdészeti altisztek közül számosan meg is teszik, de vajon van-e ilyen irányú megfigyeléseiknek látható nyoma?

Mert nem elegendő az, hogy az így szerzett tapasztalatokat csak emlékünkből vessük. Az emberi elme, még a legjelesebb is, kivált ha azt az élet gondjai még más irányban is foglalkoztatják, bár talán elégséges ezek befogadására, de alig elég azok megtartására.

A szerzett tapasztalatokat tehát meg is kellene örökíteni s nap-nap után, ügyes csoportosítással naplószerűen megörökíteni, megtartva így azokat a jövőbeli idők és esetleg más körülmények között szerzett tapasztalatokkal való egybe-hasonlításra.

Ez lenne a helyes szakbeli fejlődés folyamata, mely hivatva lenne az erdészeti altiszti személyzet becsét és tekintélyét növelni.

E helyett mit látunk?

Az erdészeti altisztek (talán a tisztviselők is) legnagyobb részben mi gondot sem vetve ezekre, megelégednek azzal a gyöngé tudással, a mit az iskolából hoztak magukkal az élet mezejére,

A Kéz.

Néhány nappal ezelőtt érdekes embernél tettem látogatást, Alred de Varville urnak, híres művészbarát és utazó palotájában. Szívélyes meghívás, mely a sajtó emberének szólt, birt erre a látogatásra és én készséggel éltem az alkalommal, hogy ezzel urral, a kiről annyi érdekeset írt a világsajtó, megismerkedjem. Még fiatal, alig harminc és egynehány éves az egész ember, de máris hosszú sora a megkapó kalandoknak fűződik az élete történetéhez, melyben messzi földtájakon lejátszódott események és hősi emlékek sokasága tarkállik.

Lássa, uram — mondta nevetve de Varville ur — nincs könnyebb dolog, mint hírességre szert tenni, Elég egy szermernyi kalandos esemény és az udva-

rias sajtó sietve világeseménynyé fujja fel azt. Így lett belőlem is nevezetesség . . . pedig fele sem igaz azoknak a történeteknek, amelyek rólam mesélnek.

— Hogy-hogy? — csodálkoztam én.

— Egyszerűen azért, mert nem történtek meg. De ezzel úgy látszik nem törődött senki. Valamelyik sajtóbeli urnak eszébe jut egy ötletes história és hogy mások is elhiggyék, hát egyszerűen azt írja, hogy velem történt meg.

Varville maga is kacagott a szavai fölött, amelyek talán sértésnek vehettem volna, ha nem lett volna minden betűje igaz.

— Nos, uram, — mondta azután — azért kerestem önt magamhoz, hogy végre egy igaz dolgot meséljek el, amely talán inkább érdemli meg a megírást, minf a többi apró haszontalanság.

Természetesen érdeklődéssel fogagtam ajánlatot.

— Mi az, amit nekem szánt, uram? — kérdeztem. Varville karon fogott.

— Jöjjön, uram, jöjjön — azonnal mutatok önnek valamit.

Vannak ugyan olyanok is, kik naptól vezetnek, de nem a szakmájukat illető megfigyelésekről, hanem a kedvesükkel, vagy kedveseikkel való turbékolásról, sőt akárhányat ismerünk olyat is, a ki versírásra adta a fejét s ír nagyon rossz verseket, kitévén magát ez által a józanul gondolkozók és okosabbak gunyjának.

Mindezeket pedig nem azért irtuk, hogy hasonlatosaknak látszassunk ahhoz a madárhoz, mely a saját fészkébe piszkít, hanem azért, hogy felrázzuk az erdészeti altiszteket mostani tétlenségükből s a visszafejlődés rossz útjáról vezessük őket az egészséges fejlődés helyes útjára s ez által az annyira óhajtott tekintélyük növelésre.

A csapóvasak használatáról.

— Irta: Lakatos Károl. —

A csapóvasak okszerű használata nem könnyű mesterség, másrészt azonban a művészetig lehet benne vinni az erre hivatottnak, mert művészet ám az, belecsalni tudni az ádáz rablót a vészthozó törbe! Nálunk ez a furfangos mesterség nem igen van elterjedve, sőt különleg a csapóvasakkal való bánásmódot a legtöbb hivatásos vadász alig is ismeri, de egyáltalában a duvadfogáshoz alaposan értő egyén igen kevés találkozik nálunk. Pedig korábbi időkben, mikor még a vadászat az erdész főfoglalkozása volt, a törvetés apáról fiúra szálló családi titok vala és sokkal általánosabb gyakorlásnak örvendett, mint a vadászszerszámok mai modern technikai előrehaladottságá-

nak korszakában, midőn a csapdák és fogóvasak előállítását nagy üzemi gyárak eszközlik, holott azelőtt az utszéli cigánykovács dolga volt ez. A mostani erdészeket hivatásuk s az ezzel járó tömérdek irodai munka annyira igénybe veszi, hogy törvetésre nem igen gondolhatnak; oly tanult hivatásos vadászaink pedig csekély számban vannak, a kik e kultuszt szakértelemmel üzni képesek: miért is a legtöbb helyen a vadászati segédszemélyzet kioktatatlan, sőt nagyrészt teljesen gyakorlatlan e téren, a vagy pedig (a legtöbb vadászbérlővel együtt) jobbnak látja méreggel dolgozni mert ez könnyebb.

Azon általános tudnivalók között, melyeket a törvetés sikeres gyakorlása érdekében szem előtt tartani elkerülhetetlenül szükséges, először is figyelmeztetek arra, hogy a törvetőnek okvetlenül szagtalanítatnia kell arra az időre, míg a csapda felállításával foglalkozik, mert ezt elmulasztva, sikerre semmi esetre sem számíthat, a mennyiben az emberi test kigőzölgése iránt igen érzékeny duvadat az emberi szimat biztosan elriasztja vagy legalább is gyanakodóvá teszi. Tehát mielőtt a csapda vagy fogóvas fölállításához fognánk, szedjünk először is luczfenyő-, jegenyefenyő- vagy topolyfagalyakat, vagy ha ilyenek nem volnának kézügyben, vegyünk pár marék erdei földet s dörzsöljük be ezzel kezeinket s lábbelinket, hogy ezek a galyak vagy a föld szagát vegyék fel. Weber szerint a legjobb szimat, mely mindennemű emberi szagot elenyésztet és a fogóhelyet vonzóvá és érdekessé teszi: a rothadó hal és a rák. Ez utóbbit igen könnyen előállíthatjuk, ha kis halakat vagy kis rákokat egy széles nyaku üvegbe teszünk, azt jól eldugaszoljuk és néhány napra akár a napsugarak hevénnek, akár a kályha melegének tesszük ki. Ennek a folyadéknak iszonyu szaga van és egy kávéskanálnyi a fogó helyére freccs csentve elegendő arra, hogy minden más idegen szagot elenyésztessen. Jónak állítják a vas felállítására kiszemelt helyhez való

Széles folyosón át jókora terembe nyitottunk. A tekintetem mindenféle tarka holmin akadt meg, a melyek muzeumi rendben sorakoztak csoportokká; vad embertörzsek harci eszközei, exotikus országok termékei, furcsa lím-lom, kitömött állatok és prémek egész garmadája halmozódott fel a szobában.

— Ez az én emlékeim raktára, — mondta a palota ura, minden egyes tárgyat magam szereztem meg világcsavargásom idején,

Érdeklődéssel szemléltem a sok furcsaságot, de Varville egyszerre megállított.

— Talán ne vesztegessük a fölöslegesekre az időt, — szól. Nezze csak ezt az egyet; ez a legérdekesebb tárgy az én szememben és talán az az ön számára is.

Üveggarang alatt fekete emberi kezét pillantottam meg, melyet a csuklóban metszettek le. Kívül, az üveggarang talapzatán papírszalagra ez a magyarázat volt írva:

„Afganisztán, 1904. november 2—3 között, hajnali 2 órakor“.

Gyilkosnak a keze ez, — magyarázta a házigazdám. — Életem legrettenetesebb és mégis leghatalmasabb emlékü eseménye fűződik hozzá. A borzalom és a hála emlékére helyeztem el . . . Lássá, uram, erről a kézről akarok önnek mesélni.

* * *

Tea mellett, szivar füstnél aztán elmondta annak az éjszakának a történetét.

. . . A nászutam harmadik havában érkeztem Afganisztánba a feleségemmel, miután öszvérháton bebarangoltuk a kétélű vendégszeretet hazáját. Egykori iskolatársam s gyermekkori barátom, a jó Philippet, házában találtunk igazi otthonra abban az idegen, vad világban. Philippet, akit napokkal előbb értesítettem az érkezésemről, jókora darab uton elének sietett és oly szeretettel örvendett a vendégek jövetelének, hogy valósággal zavarba ejtett.

— Arról ne is álmodjatok, hogy innen egyhamar tovább engedlek benneteket! — mondta.

És másnap mégis tovább siettem a feleségem-

közeledés előtt a lábbeli talpát fenyőrügy-olajjal vagy hering-lével dörzsölni be, vagy egyszerűen a csizmatalphoz egy hering-fejet erősíteni! de azt is ajánlják gyakorlott törvetők, hogy a szagtalanításon kívül, a csapda vagy vas felállításának tartama alatt szájába egy csomó friss, zöld fenyőhajtást, vagy zöld fűvet vegyen a törvető, hogy lehelete ne érintse közvetlenül a fogóeszköz helyét; ez különösen erős dohányosoknál és bepálinkázás esetén igen ajánlatos. Persze a pipát is jól el kell tenni s köpni, kilótt patronokat elszórni, avagy a pipát a törvető-hely közelében kivenni, nem szabad. Ezek oly elővigyázati rendszabályok, melyek elkerülhetetlenül szükségesek, hogy a duvadnak ama helyet, a hol járunk, gyanutlanná tegyük.

Természetesen a fogóvasat sohasem szabad csupasz kézzel megfogni, hanem ily alkalomkor csupán e célra szolgáló keztyű használandó, melyeket közvetlen használatukig friss levegőre kell akasztani. Huzamosabb ideig zsebben hordott keztyű használatra alkalmatlan. Szabálynak veendő még, hogy a csapóvas használat előtt mindannyiszor meleg víz és homokkal alaposan lesurolandó és azután tiszta ronggyal jól meg kell törölgetni minden részét. Tisztításánál, ha csak a vas szerkezete megengedi, ajánlatos a vasat szétszedni és részletenként végezni a tisztogatást, mert így alaposabb munkát végezhetünk. A rókánál s menyénél különösen ügyelni kell a vas tisztaságára, mert a legcsekélyebb szag gyanakodóvá teszi eme már természetüknél fogva óvatos rablókat. Oly vasat, melyet egy időre használaton kívül akarunk helyezni, száraz ronggyal jól le kell dörzsölni s felszárítani s hogy a rozsdától megóvjuk nyulhájjal gyengén bekenjük, vagy mindig készleten tartott rókacsökökkel dörzsöljük be. Természetesen használat előtt a vas tisztára surolandó s azután némely esetben a később felsurolandó csali-szagokkal kissé bedörzsöljük. E szagok tulságos használatától azonban óvakodni kell, mert ily esetben

a szag után indult vad, a helyhez érve, kaparni kezd s az előtűnő vastól elijesztetik. A csali-szagra vonatkozólag megjegyzem, hogy ehhez csak az esetben folyamodjék a törvető, ha ragadozót minden óvatosságdaczára 2—3 egymásutáni éjjel sem sikerült törbe kerítenie. Egyébiránt vannak törvetők, a kik semmiféle szagot nem használnak, mégis sikerül nekik a fogás. Ezek a vasat mindig gondosan tisztán tartják s használat előtt vagy létrágyával, vagy üreginyul ürülékével dörzsölik be s ha a felállításnál a kellő óvatosságot követték, fogásaik úgy sikerülnek, mint a kik az oly titokzatosnak tartott és sokszor drága pénzen beszerezhető szagokat használják. Ugyancsak a szagok használatára nézve sokan abban a véleményben vannak, hogy a ló-trágya és libazsír a legjobb vaskenő arkánium.

A mi a csalétkék szagosítását illeti, erre nézve rendesen minden törvetőnek megvan a saját titkos szere, melyet azután természetesen a legjobbnak tart s készítési módját a legnagyobb titokban tartja. Természetesen a csalétkék szagosítására szolgáló szerek nem minden duvadnál azonosak, hanem a szerint változnak, milyen vadat akarunk fogni és arra valók, hogy a csalfalatnak már messziről érezhető és vad által kedvelt szagot külsönözzenek, mely azután igen hatványozza a fogás esélyét, illetve csábító hatásánál fogva mintegy rákényszeríti a duvadat a kedvelt falut érintésére. A csalétkék szagosítására szolgáló szagokat illetőleg, minden vadászati szakmunkában egész özönével találkozunk a készítésükre vonatkozó utasításokkal, melyeket itt legnagyobbbrészt mellőzve, csak a ki-próbált s jónak bizonyult szerekről fogok megemlékezni az alábbi részletes tárgyalások során.

A vasak felállítására térve, a vas-fogó felállításánál figyelembe kell venni, hogy az még korántsem elégséges, ha azt oly helyre állítjuk fel, hol a ragadozó közellétét gyanítjuk, de tudni kell a fortélyát; a vadat a fogáshoz legalkalmasabbnak vélt helyre, vagy azt

mel arról a vidékről. Hogy miért? — azt ez az emberi kéz okozta.

Bizonyára haliott ön már a keleti népek csodás mágikus tehetségéről, — folytatta Varville a történetet. — Nos, annyit mondhatok, hogy magam alig hittem annakelőtte minden ilyen históriát, amíg ez velem meg nem esett. Ma is borzadály dermeszt meg, ha eszembe jut annak az éjszakának az emléke . . .

Körülbelül éjfél tájában, csillagfényes, virágillatos éjjelen, tértünk pihenőre, miután pompás lakomát és egy jóbarát szíves társaságát, érdekes előadását élveztük. Csinos házában; mely kert közepén állott, a földszint kényelmesebb szobáját rendezte be a mi hálóhelyünké. Jól emlékszem erre a szobára: csupa színes pompájú szőnyeg fődte a falait, ilyen szőnyegek-ből alkotott volt a sátorágy, melynek mélyében fantasztikusan elrendezett handzsárok pompáztak a falon. A nagy ut és a napi események következtében hamar álomba merültünk, különösen a feleségem, aki mégsem volt annyira hozzászokva még a kóborlásokhoz mint én.

Legmélyebb álmomban egyszerre csodálatos érzés lepett meg: a halál hideg kezét véltem érezni. Az impresszió oly átható volt, hogy fölébredtem álmomból . . . A következő pillanatban a rémület leirhatatlan borzadálya szoritotta össze a torkomat arra a látványra, mely a szemeim elé tárult.

Mintegy arasznyira az arcom fölött, ragadozó karomhoz hasonló emberi kezét pillantottam meg; — semmi egyebet sem láttam, csak ezt a kezét. A kéz azonban tündöklő fényben ragyogott. Csodás színjátékkal foszfóreszkáló volt ez a fény, mintha cseppfolyós tűzbe mártották volna. Lehetetlen volt valóságként elfogadnom ezt a boszorkányságot; alighanem csak álom az egész, gondoltam egy pillanattig. De a következő másodpercben az iszonyat valóság lett.

A kéz megmozdult, mint valami kőválygó sas, mely lecsapásra készül, úgy keringett az arcom fölött, mindegyre közelebb a szemeim felé. És amint közeledett, akként tompult az én öntudatom is. Éreztem, hogy pillanatról pillanatra megdelejez a csodás láto-

rendes útján, a váltón törbe csalni. A vasat mindig a legnagyobb csendben, rugójával szélelles irányban állítjuk fel, mert az óvatos ragadozók, de különösen a rendkívül fortélyos róka, mindig szél ellen közeledik s így egyenesen a törbe léphet s nem a rugóra. A rókánál még különösen arra is kell ügyelnünk, hogy a megválasztott helyhez, a hol a csápdát felállítjuk, jó róka-váltók vezessenek, a mit a határos erdőállabból lehet megítélni. Sok fogóhely létesítése nem tanácsos, mert igen nehéz ellenőrizni azokat, — továbbá csakis oly fogóhelyeket válaszszunk, melyek a közutaktól s általában a forgalmi pontoktól távol esnek s lehetőleg száraz reggelen állítsuk fel a csapóvasakat.

(Folytatása következik.)

Vadászati dolgok.

Vadorzók ostroma. Az aradmegyei Ágya községben, mint nekünk írják, a László királyi herceg emlékére állított kápolna körül nyolc-tíz vadorzó garázdálkodott a minap. Már számos őzet és fácánt lelőttek, a mikor az uradalom erdőőrei rajtuk ütöttek. A vadorzók elmenekültek, de egyiküket elfogták s az ágyai községi börtönbe zárták. Az orvvadászok nem hagyták cserben társaikat, hanem körülbelül harmincan Benesikán Szimeon és Hajduc György vezetésével megtámadták a község házát, a melyet valósággal megostromoltak. A községi öröket hamarosan legyőzték, megkötözték őket, azután kiszabadították az elfogott vadorzót. Kisjenőről számos csendőr ment Ágyára és az aradi királyi ügyész is kiszállt oda, hogy vizsgálatot tartson.

Kiszabadult tigris. A znaimi vasuti állomáson kellemetlen kalandban volt része Henrikszen idomító-

nak. Henrikszen hét tigrissel mutogatja magát és ezek között van egy Cézár nevű, a mely már Amerikában megölt egy embert és legutóbb Párisban darabokra tépett két másik tigrist. E vérengzés óta külön ketrecben tartották. A znaimi vasuti állomáson a ketrec rácsának egyik vaspálcája eltörött és a fenevad, a melyet Bécsbe szállítanak, kibújt a ketrecből. Henrikszen egy ápolóval együtt ugyanabban a kocsiban aludt egy lánán és ugyancsak megrémült, a mikor a veszedelmet észrevette. Mindketten revolverrel lövöldöztek a tigrisre és hatalmas vasdorongokkal próbálták a ketrecbe visszakergetni. Félóra hosszáig tartott a znaimi vasuti állomáson ez a küzdelem anélkül, hogy bárki is segítségére mehetett volna a veszedelemben levő embereknek. Végre lekapcsolták az illető kocsit, a vonat tovább indult, a két férfi pedig az állomáson tovább folytatta a küzdelmet a kocsiban a tigrissel. Három órai fárasztó és ijesztő muokával sikerült nekik a kocsiban levő többi ketrecet ügyesen úgy összetolni, hogy a tigrist bekerítették és kénytelen volt ketrecébe visszabujni.

Harc a leopárddal. Mootanában borzalmas kalandja volt egy Hudson nevű farmernek. A farmer tizenötéstudós fiával egy több kilométernyi távolságban az erdő mélyén álló fa ledöntésére indult. Hudson kezében egy fejsze, fiánál pedig egy nagy konyhakés volt. Egyéb fegyvert egyikük sem vitt magával. Alighogy Hudson egynéhány csapást mért a fa tövére, mozgást hallott maga fölött és meglepetve látta, hogy a fa odvából egy hatalmas leopárd kuszik elő. Az állat kezdetben egyáltalán nem vetett ügyet a farmerre, ez azonban nagy vakmerően kövekkel kezdte dobálni. Erre a leopárd támadott. Hudson ki akarta rántani a fából a baltáját, de elkésett: a leopárd nyakább ugrott és Hudson csak azzal menekült meg attól, hogy a leopárd elharapja a torkát, hogy ajkát erősen melléhez szorította. Így a fenevad csupán fején ejtett súlyos sebet. Hudson háromszor vagy négyszer a földhöz

mány; a szemeim kezdtek nehezedni, a kedélyem elfásulni, hogy végtelen közöny áraszsza el egész bensőmet, a haldoklónak a közönye, aki belátva hasztalan ellenállását, beletörődött a sorsába és várja a végső csapást.

Ebben a pillanatban rendkívüli dolog történt . . Hangos sikoltás hangzott el mellettem, aztán eltűnt a kéz, — a másik percben pedig vad jajszó és rettenetes üvöltés közepett erős vergődést hallottam az ágyam előtt.

A barátom égő gyertyával futott be hozzám és akkor mindent megértettem.

Egy benszüllött élettelen teste hevert a padlón; az ágy takaróján pedig ott hevert ez a kéz, éppen csuklóban lemetszve. A kéz még akkor is világított, attól a foszforos fénytől, melyet valami vegyülettől nyert, amivel bekenték.

De sohasem feledem feleségem arcát: azt a megdöbbenést, melylyel szótlanul az ágy végében meg-

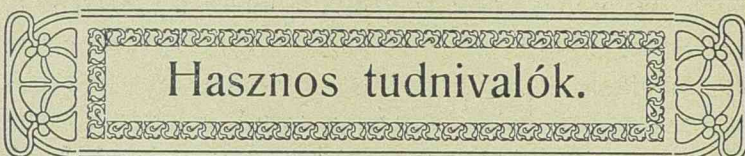
huzódott. Azonban a kezében még most is szorongatta azt a handzsárt, melyet a falról lekapott és amelylyel a gyilkos kezet leütötte . . .

— A halál torkából menekültetek meg, mondotta a barátom. Hanem a merénylő bandita, aki az életed ellen tört, meglakolt ezért, . . Nézzed; a saját fegyvere ölte meg . . . látod ezt a kis véryomot . . . ez kigyómarás . . .

Csak amikor már lecsillapodva egy pohár sziv-erősítő whisky mellett ültünk, értettem meg az egész dolgot.

— Ennek a tájéknak egyik legnagyobb veszedelme ez a gyilkolási mód, — magyarázta a barátom. A hatóságok szigora miatt a bandita nem meri használni a kését, hanem más fegyvert keresett. Ez a fegyver a betanított kigyója, alig arasznnyi hosszú, de pillanat alatt ölő kigyó, amelynek ez a hazája. Valami foszforvegyülettel előidézett fény segítségével bűvöli a kigyóját és irányítja az áldozatára a rabló . . . de

vagta az állatot, de ez minden egyes esetben újra felugrott és újra támadt. Végre Hudsonnak sikerült karját az állat torkába döfni, mire ez ártalmatlanná vált. A farmer elvette fiától a kését és több szurással megölte a leopárdot. Bár Hudson több helyen is súlyosan megsebesült, a maga lábán ment haza és egynéhány nap alatt végleg kiheverte hősie küdelme sebeit.

Hasznos tudnivalók.

A gyümölcsfák trágyázása.

Nem ritkán találkozunk azon ferde nézettel, hogy gyümölcsfákat szükségtelen trágyázni. Ezen balhít okát abban kell keresnünk, hogy a legtöbb gyümölcsfa trágyázás nélkül is igen szép termést ad. Másrészt meg az a hit is el van terjedve a nép között, hogy az a gyümölcsfa, mely az egyik évben termett gyümölcsöt, a rákövetkező évben nem is teremhet, mert hiszen pihenni kell. Mindkét nézet téves. A gyümölcsfa éppen úgy van alávetve a táplálkozási szabályoknak, mint a többi növények és ha ezen szükséges anyagokat nem találja meg kellő mértékben a talajban, természetes, hogy a fejlődésben meg van gátolva és nem is termelhet gyümölcsöt. Ha ellenben időközönként meg van trágyázva, erősebb lesz a fa, úgy, hogy a káros külső befolyásoknak (fagy, forróság, élszöke) jobban ellenállhat, magasabb életkort ér el és nem csak szép, hanem sok gyümölcsöt terem. A gyümölcsfáknak leginkább nitrogénre, phosphorsavra, kálira és mészre van szükségük. Ezen anyagok vagy természetes, vagy műtrágyában nyújthatók. Hogy mily mértékben és milyen időben nyújtandók ezek, álljon itt a következő összeállítás:

1. Trágyalé (folyékony phosphorsavval, vagy thomas-salakkal keverve) 5 l. tavasszal vagy nyáron.
2. Ánryékszéktrágya, folyós, (fahamu vagy valamely kálisóval) 3—4 l. tavasszal vagy nyáron.
3. Komposzt 10 kg. ősszel, télen v. tavasszal.
4. Istállótrágya 4.5 kg. ősszel, télen v. tavasszal.
5. Thomassalakszt 40 — 60 gr. ősszel, télen vagy kora tavasszal, ez utóbbi helyett vehetünk super-

a te gyilkosod pórul járt. Köszönd a feleséged bátorságának, hogy így végződött.

* * *

Varville mosolyogva emelte le az üvegharangot. — Nézze meg jól a kezét; még mindig látni rajta némi foszforeszkáló fényt. Ez adja meg az értékének nagyobbik részét az én szemeimben . . . Nos, azt hiszem, beláthatja most már, hogy sokra becsülöm ezt az emléktárgyat.

Leon Frapie.

phosphatot is (15 %, vízben oldható phosphorsavval) 50 gr. télen vagy tavasszal.

Ezen mennyiségek $\square$ m.-kint vannak számítva. A trágyázandó terület nagyságát úgy határozzuk meg, hogy a fa koronájának 2 ellentétes oldalon lévő legkülsőbb ágától egy egy függőleges vonalat bocsátunk a földre, a két pont egymástól való távolsága adja a korona átmérőjét. Ezen távolsághoz hozzáveszünk még a fa kora szerint 1—3 m.-t a koronán túl kinyúló gyökerekre. Az így nyert számot önmagával szorozzuk, az eredménynek pedig háromnegyed részét vesszük. Van pl. egy fánk, melynek korona átmérője 6 m., ehez hozzáveszünk még 2 m. = 8 m., most: $8 \times 8 = 64$, ennek vesszük $\frac{3}{4}$ -edét = 48. A trágyázandó terület tehát 48 $\square$. Ha most a fentebb 5. alatt emlelt anyagokkal akarunk trágyázni. A 48-at, kerekén 50, megszorozzuk az 1 $\square$ m.-re eső mennyiséggel és megkapjuk a használandó trágya mennyiségét, ezen esetben: a thomas-salaksztból és a superphosphátból 1.5—1.5 kg.-ra van szükségünk.

Hogy a trágyát miképpen jutassuk a földbe, két módszer van, Az egyik szerint egyszerűen elszórjuk a fa alatt (pl. a szilvafánál), a másik mód szerint a fa alatt ennek korához és a talaj minőségéhez képest 20—60 cm. mély lyukakat és gödröket ásunk és ezekbe helyezzük bele a trágyát (pl. az alma- és körtefánál).

KÜLÖNFÉLÉK.

Óriás jéghegyek. Az előrehaladt évadban a rettegett jéghegyek az oeeánokban is fölszínre kerülnek és veszélyeztetik a hajókat s az utasok életét. Főképp a kiszámíthatatlan ugynevezett uszó jéghegyektől félnek a hajók kormányosai. A jéghegy mindig egy glecser vége, a mely a víz fölfelé való nyomása miatt lefelé nehezedik teljes súlylyal. A jéghegynek ugyszólva csak kilenced része látható a víz tükre fölött. Ezek a jéghegyek a pontos méretek szerint hihetetlen nagyságra nőnek. Így biztos tudásunk van ezer, sőt ezerötszáz méter magas jéghegyekről, a melyek kiterjedése is gyakran egy nagy sziget földdarabbal kel versenyre. 1854. évből tudunk egy jéghegyről, a mely teljes pusztulásba vitt egy hajót. Az év első négy hónapjában a Jóremény-fok felé evezett néhány hajó, kormányzó-kapitánya az hitte, hogy a jéghegyek közt elterülő vizen elevezhet, de a jéghegy alul meghajlott és a hajó szerencsétlen utasaival egyetemben teljesen elpusztult. Egyetlen egy ember sem menekült meg, Az atlanti oeeánon márciustól augusztusig látni jéghegyeket. Ezek a jéghegyek mindent magukba nyelnek, a mi közelükbe ér. Élő állatot, madarat, embert, hajót és hajóroncsot, a melyet irtalmatlanul összezuznak. Hála a gondviselésnek, a szerencsétlenségek száma aránylag mégis csekély, mert a hajók nagy kerülővel elkerülik az ilyen veszedelmes tájékokat. A

víz, mely jelentékenyen hidegebb, eleve figyelmezteti őket a közelgő veszedelemre.

A világ vége. A világ végén tulajdonképpen a föld megsemmisülését értjük. A föld megsemmisülését a vegetáció megszűnése előzi meg; ezt a lég és víz eltűnése okozhatja. A levegő vagy fölhasználódik, vagy erőszakosan elragadja egy külső erő. Az első eset valószínűtlen, mert míg levegő van, addig növényzet is tenyészik, az oxigén pótlásáról tehát gondoskodva van. A második eshetőség pedig legvalószínűbben egy üstökös hatása alatt jöhet létre. Az űrben vágató égítést, ha a tömege elég hatalmas, légkörünk jó részét magával ragadhatja.

A naprendszer bármely számottevő tagjának egy megfelelő tömegű égítéssel való összeütközése az egész rendszert megbontaná. Az egyensúly excentricitásba megy át, minek következtében a bolygók egymásközt majd a Nappal magával ütköznének össze.

Tudvalevő dolog, hogy a föld belsejében végbemenő kristályosodás vizet emészt föl. E folyamat befejeztével egy elmélet szerint egy csöpp víz sem lesz található a földön. — Egy másik veszedelem a nap kihűlése. E folyamat természetes és aránylag lassu, és időnkint a napba hulló meteorok, vagy nagyobb tömegek behullása által előidézett föllángolások jóval meg is hosszabbíthatják. A földnek a Napba való zuhanása az elképzelhető legszörnyűbb katasztrófa volna. Pedig kizárva nincsen. Földünk keringését a bolygók és csillagok vonzása befolyásolja. Miként az ingát a fonálon ráakasztott nehéz tárgy lengésében hátráltatja, azonképp a föld is idővel annyit veszíthet keringési sebességéből, hogy a nap középponti vonzásának tovább ellentállni nem bírván, fokozódó csigavonalban a nap felületére zuhan. Főlemlíthető itt még hasonló eshetőség a holddal is, mely földünkre nézve szintén végzetessé válna.

Végre egy érdekes, bár ez idő szerint még hihetetlennek látszó elmélet tör újabban utat. A szilárd testek idővel őselemeikre fognak föl bomlani. Naprendszerünk káoszbeli állapota óta az anyagok mindinkább sűrűsödtek. Így képződtek idővel az ismert legnagyobb sulyu elemek is, mint például a rádium. Ez a rejtélyes test azonban már a fölrobbanás stádiumában van, mit a belőle kiáramló sugarak: a jégesőként lepattogzó őselemek, elektronok bizonyítanak. Valamint e test is azelőtt megfért környezetével, most már azonban fölrobban, akképp a többi testek is sűrűségük sorrendjében fölrobban bomlani, míg végre a hajdani káoszbeli állapot tér vissza.

H I R E K.

Március 15. A »Független Magyarország« olyan ujságkötettel lepi meg március 15-ikére a magyar közönséget, amilyennek mása nem akadt a magyar hirlap-

irodalom történetben. Mintegy háromszáz oldalra terjed majd ez az egyetlen ujságyszám, formában és tartalmában egyaránt értékes megőrkítése mindazoknak a csodás emlékeknek, amelyek vonatkozásban vannak a magyar szabadságharc legragyogóbb napjával, március 15-ével. A nyomda-technika tökéletességében, színes illusztrációkban mutatja majd be ez a hatalmas ujságkötet a nagy idők mártírkoszorus szereplőit és fontos mozzanatait, — felöleli magába a magyarság küzdelmének minden fázisát és középpontba állítja majd Hentaller Lajos szakavatott tollából »A magyar szabadságharc történetét«-t. még pedig párhuzamban a mai küzdelmeivel. A magyar irodalom színe java áll megannyi értékes cikkel a közönség szolgálatába a »Független Magyarország« március 15-iki ujságkötetében, amelyből csakis meghatározott számot fognak nyomtatni, s amely nem is kerül kereskedői illetve dohánytőzsdei elárúsításra. A lap régi és újonnan belepő előfizetői ingyen kapják meg, ajándékba, akik pedig meg akarják vásárolni, azoknak már most előre be kell küldeniök az árát: egy koronát a »Független Magyarország« kiadóhivatalába Budapestre, VII., Erzsébet-körut 50. szám alá. E szám iránt már most országsszerte nagy az érdeklődés.

Járványos elmebaj Kecskeméten. Kecskemétről jelentik: Kocsis Elekné, gyümölcs-kereskedő-asszony és Eszter nevű felnőtt leánya minap hirtelen megőrült. A családban rövid ide óta ez már a negyedik eset; a család két férfi tagja néhány héttel ezelőtt került az elmebajosok intézetébe, a hová most beszállították az anyát és leányát is. Alig terjedt híre a szomorú esetnek a városban, számos férj, köztük közsírmert férfiak, megdöbbenve tapasztalták, hogy nejeik elmebeli állapota nincs rendben. Nyomban jelentést tettek a rendőrségen, mely a nyomozást megindította és meglepő fölfedezésre jutott. Számos asszony és leány vallási őrjöngésben szenved, a mi arra vezetendő vissza, hogy egy vallásnélküli iparos különböző csodák mutatóványaival egy új hittelt ismertette meg őket. Az iparos házában imaház volt, abban kemence. Belelakták ruhájukat és nézték a kemény füstjét, várva a Szentlélek megjelenését. Van olyan, a ki megesküdött, hogy látta a Szűz Máriát és hallotta az angyalok karát. A leányok Jézus jegyesének hiszik magukat és áldott állapotukat emlegetik, a mit az orvosi vizsgálat megcáfol. Eddig tíznél több asszonynál és leánynál állapították meg az agyvelő meghibbanását, azonban semmiféle vallomást nem lehet tőlük kivenni. A hozzájuk intézett kérdésekre bibliai idézetekkel felelnek. A legtöbbje énekel és táncol. Az orvosok véleménye szerint a betegek rövid idő alatt gyógyíthatók lesznek.

Öngyilkos román pap. Aradról írják, hogy Lungu Miklós, a gyoroki románság lelkésze, agyonlőtte magát. A lelkész anyagi zavar kergette a halálba. A szerencsétlen embert folyton zaklatták a hitelezők. Pár nappal ezelőtt Lungu ingóságára kitézték az árverést s minap délután meg is akarták tartani.

A lelkész hevesen tiltakozott az árverés ellen. Szavára azonban nem hallgallgattak, mire elkeseredetten szólott: Nohát akkor majd árverezek én! Bement az istállóba s ott revolveréből először a szívébe, aztán a szájába lőtt. A fegyverdurranásra odafutott ügyvéd, végrehajtó, Lungu Miklóst azonban már holtan találtak.

Halál az erdőn. A Kürpod szebenmegyei község erdejében sajnálatos szerencsétlenség történt mult hó 19-én. Aznap reggel volt ugyanis a fa felosztása a lakosok közt s mindenki lázas gyorsasággal sietett a neki jutott törzseket ledönteni és feldolgozni. Ugy 10 óra tájban Arz András fiatal gazda éppen méréseket tett a ledöntött tölgyfa törzsén, miközben egy közelben döntött fa rázuhant s ő hang nélkül halva terült el. A községben általános szeretetben és tiszteletben álló fiatal férfit az egész község részvétele mellett temették el harmadnap. Halálát fiatal özvegye és egy alig egy éves árvája siratja.

Egy iskolásfiu kalandjai. Keserves sorsra jutott egy tizenhat éves budapesti iskolásfiút, Kovács Endrét, a kalandos természete. A fiu megismerkedett Papos József lakatos-inassal, a ki fölbiztatta, hogy hagyják itt Magyarországot, s álljanak be a francia idegenlégióba. Kovács az apja pénzéből elvett száz forintot s a pajtásával együtt a mult hét elején megszökött Bécsbe. Az osztrák fővárosban hozzájuk szegődött Paposnak egy bécsi barátja, a ki a lakatos-inassal egyetértve, este elcsalta Kovácsot egy sötét mellékutcába, a hol az iskolásfiút a két cimbora megrohanta és kirabolta. Kovács revolvért rántott s többször utána löött támadóinak. A kik azonban elmenekültek. A lövöldözésre figyelmes lett a rendőr, a ki letartóztatta Kovácsot és bekísérte. Félnap fogság után szabadon bocsátották a rendőrségtől a fiút, a ki a bécsi magyar egyesület segítségével hazautazhatott. Apjától való féltelmében azonban nem mert a szülői házhoz visszatérni, hanem elutazott Székesfejervárra, remélve hogy ott majd valamiképpen segít magán. Terve azonban nem sikerült, a pénze is elfogyott, a mire gyalog nekiindult a világnak. Kóborlása közben újabb baleset érte: veszett kutya akadt eléje és megmarta. A fiu a székesfejervári kórházba került, onnan pedig fölhozták Budapestre a Pasteur-intézetbe. Innen értesítették a fiu apját, a ki fővárosi levélhordó. A szülők, a kik már kétségbe voltak esve gyermekük eltűnésén, megbocsátották a fiúnak, Papos lakatosinas és bécsi barátja ellen azonban megtették és följelentést a rendőrségen.

Szerkesztői üzenetek.

Hlavathy Ferenc urnak. Budatin. Jól ismerjük az állami kezelésbe vett erdőknéi alkalmazott kartársak nyomorúságát s küzdünk is teljes erőnkéből a helyzet megjavítása érdekében. Az hisszük egyébként, hogy a mult évben indított mozgalom, ha csak az Emlékirat helyesen lesz megszerkesztve, eredményre fog vezetni. A mi a fáradozásunk elismerését illeti, azt — sajnos — kevéssé tapasztaljuk, hiszen még az Emlékirat megszerkesztését sem bízták ránk a vezetők, hanem inkább idegeneknek juttatják az azért járó szerény keresetet. **Ács Géza** urnak. Semse. Nem az volt, a kire gondolt, hanem a kubikosok vidékéről való. **Keresztes István** urnak. Kürpod. Köszönet a közleményért, melyet — mint láthatja — felhasználtunk. A lefolyt táncmulatságról nem kapunk értesítést? **Fehér József** urnak. Marosujvár. A levelezőlap értelmében azonnal eljártunk. Sajnos, hogy kedvezőbb eredményt a nagy konkurrencia mellett elérni nem sikerült.

A kiadóhivatal postája.

Kiváncsinak. Bizon a lapunk mult számában közölt adatok teljesen megfelelnek a szomoru valóságnak. Az ott ki-

tüntetett újabb hátralékon kívül a lapunk pénzügyleteit kezelő hitelszövetkezet éppen most igyekszik behajtani azokat a régebbi hátralékokat, melyekkel olyanok maradtak adósak, kik már lapunktól elpártoltak. Az ígérő levelek és levelezőlapok halomszámra hevernek nálunk, az illetők azonban úgy látszik nem tartották becsületbeavágó dolognak az ígérlet megszegését.

Hirdetések és pályázatok.

Pályázati hirdetmény!

A kisjenői főhercegi uradalomban alkalmazást nyerhet egy az irodai teendőkben járatos erdészeti altiszt. Bővebb felvilágosítással szolgál az erdőgondnokság. Szintyén, posta helyben, Arad megye.

1—3

Pályázati hirdetmény!

Ujbánya szab. kir. bányaváros erdészeténél egy erdőőri állás töltetik be, mely a következő járandóságokkal van összekötve:

1. 600 (hatszáz) korona készpénzfizetés.
2. Vagy természetbeni lakás, vagy 80 korona lakbér.
3. 28 ürköbméter tűzifa házhoz szállítva.
4. Erdei kihágások után befolyt kárérték egy harmada.
5. Nyugdíjjogosultság a városnál érvényben álló nyugdíjszabályzat szerint.

Kilátás van arra, hogy marhatartásra szükséges legelő és erdei kaszáló is javadalmazásához rendszerezett fog.

Ezen egy évi próbaszolgálathoz kötött állásra pályázhatnak oly feddhetlen előéletű 35 évnél fiatalabb egyének, kik az erdőőri szakvizsgát sikerrel letették, épek, egészségesek, jó hallás és látással bírnak, mit hatósági orvosi bizonyítvánnyal igazolnak, a magyar és tót nyelvet teljesen birják.

Egy koronás bélyeggel ellátott, sajátkezűleg irt kérvények, melyekhez az orvosi bizonyítvány, keresztlevél, eddigi alkalmaztatásról szóló okmányok melléklendők, alulírt városi golpármesterhez folyó évi március hó 10-ig küldendők be. Az állás kinevezés után 14 napon belül elfogalandó.

Ujbánya, 1906 évi február hó 18-án.

Kotiers Emil,
polgármester.

Erdőőrök,

Szakvizsgázottak, a kik fenyő fa nevelésben, kihasználásban jártasok, a magyar nyelvet szóban és írásban, a román nyelvet legalább szóban birják s feltétlenül megbízhatók, állandó alkalmazást nyernek.

Sajátkezűleg írott ajánlatok eddigi működésük kitüntetésével intézendők a

Kalotaszegi erdőipar Részvénytársaság
Erdőhivatalához. Jósikatelep (Kolozsmegye).

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlközásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint.

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906, Március. 1.

9. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: A Visszafejlődés. 2. Második cikk: A csapóvasak használatáról. 3. Tárcsa: A kéz. 4. Vadászati
dolgok. 5. Hasznos tudnivalók. 6. Külömfélék. 7. Hírek. 8. Szerkesztői üzenetek. 9. A kiadóhivatal postája
10. Pályázatok és hirdetések.

Blum és Társa

Elsőrangu egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14–16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az
igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivételbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. Vevőink
kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki
megrendelések kivételére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos meg-
rendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés
is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

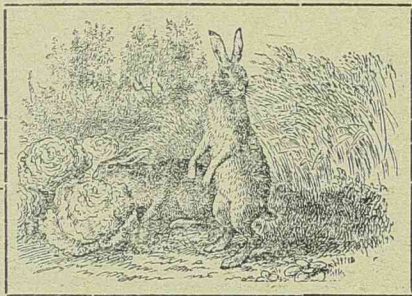
Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földművelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat
őzeket, szarvasokat, vad tengeri-
nyulakat, baglyokat és minden más
állatokat magas áron vásárol az
Élőállat kiviteli vállalat és állat-
nagykereskedő

O. FRANK, Wien V.,

Zentagasse 48. szám!

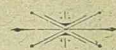
Továbbá szállítok mindennemű
-élő-vadat és más első minőségű
állatot. Minden vadásznak és va-
dászati-kedvelőnek nélkülözhetlen
tanácsadóval ellátott

—❧ képes árjegyzéket ❧—

ingyen és bérmentve küldök. — Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

! Forradalom!

a fegyvertechnika terén.

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom az összes rendszerű** fegyvereknél rögtöni lőkészenlétet és egyzersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver felhuzott kassal beállított rögtönzővel, bármily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akárcsak egy sétabot.

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hármás
fegyverekben 2·8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapittatott
1847.

Brauswetter János
Szegeden.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórák, főtálalój
a remontoir ingaórákna
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

SZÁMTAN

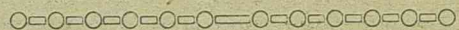
a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán úton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: Béky Albert,
m. kir. erdész

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.)

Ára: 2.40 K, bérmentve 2.60 K.

Előfizetési felhívás.

Minden valamire való vadásznak büszkeségét képezik a szép **agancsok** — s az agancskultusznak talán sehol a világon nincsenek lelkesebb hívei, mint nálunk; — annál sajtóságosabb tehát, hogy vadászirodalmunkban e szakra vonatkozólag egyetlen összefoglaló szakmunkával se bírunk! Pedig ilyen műre, mely az **agancstant** minden részletre kiterjedőleg alapjában öleli föl: szükség van; szükségük van különösen a hivatásos vadászoknak, erdészeti altiszteknek s általában a vadászati alkalmazottaknak, mert a magánerdőbirtokos vadászat kultuszában való tökéletesebb tájékozottságot s főleg az agancsokhoz való hozzáértést kíván; utóbbit pedig tisztán gyakorlati alapon elsajátítani lehetetlenség.

Talán éppen ez a körülmény lebegett a „Nemzeti Casino“ ama néhány fényes nevű vadászsport matadorának szeme előtt, kik megpendíték s hozzám adreszálták egy ily mű létrehozásának eszméjét, a melyet én készséggel ezennel akceptálok is, és szívesen felveszem a tollat, hogy: **„Az agancs és szarv a vadászat kultuszában“** cím alatt vadászati szakirodalmunkban hézagpótló agaucstani munkát megírjam, mely összefoglalóan ismertetni fogja a **szarvasfélék** gim-, jávor-, őz- és dām vad agancsának, továbbá a zerge, mufilon stb. fejlődésének keletkezési történetét, kialakulási viszonyait, fejlődéstanát, az általánosságokat a mai agancs (és szarv) fejlődésében a forma és tagozás alapján ismerteti vadászati és tudományos szempontból, diszes kivitelű ábrákkal illusztrálva.

A mű előfizetési ára diszes kötésben, illusztrálva: 2 forint.

Az előfizetések nevemre címezve (Budapest II. Csalogány-utca 26. szám) **küldendők.**

Végül van szerencsém becses tudomására hozni, hogy művem már eleve azon nagybecsű kitüntetésben részesült, hogy szerencsés lehetek két fényes név égisze alatt közrebocsájtani azt, a mennyiben **Nádasdy Ferencz gróf** és **Bánffy Dezső báró** ő excellenciáik, két országos egyesületünk nagyérdemű elnökei: kegyesek voltak megengedni, hogy műveket nekik dedikálhassam.

Hazafias tisztelettel:

Lakatos Károly,

a „Sportélet“ társszerkesztője és a „Magyar Erdész“ főmunkatársa stb.

Stainer Gyula

cs. és kir. udvari szállító
KÖRMEND.

Kéri az érdeklődő vevőközöniséget hogy a tavaszi erdei magvak és facsemeték beszerzésénél **m a g y a r** iparvállalatát, mely évről-évre nagyobbítva és tökéletesítve lesz, pártfogolni sziveskedjek!

Hazai ipar és termelés!

Mindennemü bel- és külföldi
fenyőmagvak

a legmagasabb csiraképesség szavatolása mellett. —

Kocsányos-cser-vöröstölgy és
bükk makk

szakszerűen áttelelt minőségben!

Lambfamagvak

Gyümölcsmagvak

} utolsó
termés.

Fümagvak

Fümagkeverékek

} megbízható
minőségben.

Fülevelü csemetek

Lambfa

Gyümölcsvadoncok

Előszövények

} dűs
növény-
zettel

Fajburgonyák

kísérleti czélokra
és vetésre.